02/04/2026

Малко повечерие и целият акатист на Пресвета Богородица в катедралния храм „Св. Неделя“

На 27 март в катедралния храм „Св. вмчца Неделя“ Негово Светейшество Софийският митрополит и Български патриарх Даниил отслужи Малко повечерие с целия акатист на Пресвета Богородица.

Акатистът бе последователно прочетен от Браницкия епископ Йоан – първи викарий на Софийския митрополит (I-ва статия), ставрофорен иконом Кирил Дидов – духовен надзорник на Софийска епархия (II-ра статия), Мелнишкия епископ Герасим – главен секретар на Светия Синод (III-та статия); четвъртата статия с коленопреклонната молитва към Пресвета Богородица бе прочетена от Негово Светейшество патриарх Даниил.

Песнопенията бяха изпълнени от Софийския свещенически хор с диригент ставрофорен иконом д-р Кирил Попов.

В края на вечерното богослужението Негово Светейшество произнесе слово за молитвеното застъпничество на Света Богородица:

„Слава и благодарение Богу, че по молитвите и под покрова на Пресвета Богородица ни даде възможност да преминем досегашното време на поста и днес, по време на Малкото повечерие в петъчния ден на петата седмица, да отслужим акатиста към Пресвета Богородица – това неседално песнопение, възхвала към Божията Майка, с която светата Църква я възпява вече 1400 години.

Казваме ѝ: „Радвай се“ и се радваме с онази радост на жителите на Константинопол, която изпитали след избавлението на 7 август 626 г., когато императорът бил далеч с войските и градът бил обграден и по море, и по суша от перси. В тази трудна обстановка патриарх Сергий заедно с вярващия народ извършил кръстен ход от вътрешната страна на града. Като призовали Бога и Божията Майка, в този ден се надигнала силна буря, тя потопила вражеските кораби и по този начин обсадата била прекратена. Всички видели в това отговор на молитвите на православния народ и възхвалили Божията Майка, изпълвайки храмовете, особено във Влахерна, където извършили всенощно бдение. Оттогава Църквата е определила да се възхвалява Божията Майка с този акатист, след това бил определен да се чете и в светата Четирдесетница, около празника Благовещение, а по-късно – в петата събота, наречена Акатистна, с което изразяваме своята благодарност и радост, възпявайки Божията Майка за всички нейни благодеяния, с които ни удостоява.

Радостта от избавлението е позната на всеки човек, било от трудни обстоятелства, или от някое премеждие. Знаем за жената, която страдала, че няма рожба и бързайки да отиде на службата на Акатистна събота, поради дългия път закъсняла и за нея не била останала дори трошичка от нафората. Свещеникът, като видял съкрушеното ѝ сърце и голяма скръб, ѝ дал една ябълка, която някой бил донесъл и оставил пред иконата. Утешена и облагодатена от помощта на Света Богородица, жената се сдобила с чедо. Тя донесла златна ябълка и я подарила на иконата, където до днес в кв. Горни Воден се почита празникът на Златната ябълка.

Не се посрамила надеждата и на константинополските жители, и на тази жена, и никой не остава посрамен, когато идва при Света Богородица, като и постоянства с търпение и със съкрушено сърце, като принася своите просби и молитви. Тя, като чедолюбива майка, винаги откликва на нашите молитви

още преди да сме попросили. Според думите ѝ: *ето, отсега ще ме облажават всички родове* (Лука 1:48), ние я облажаваме за това, че роди най-святото от всички светии Слово – Господ Иисус Христос, и донесе радостта за всички човеци от избавлението от нашите грехове.

Затова нека не оставяме маловерието, безразличието, небрежението, греха да крадат от сърцата ни радостта, която ни донесе Божията Майка, напротив – да се очистваме от всичко това, принасяйки покаяние, да пазим повече от всичко радостта, която тя ни донесе.

Нека със своите майчински молитви Пресвета Богородица ни напътства как да опазваме духовната си чистота, така че тази радост винаги да грее в сърцата ни“, завърши своето слово Негово Светейшество.

Текст: Михаил Тасков
Снимки: Весела Игнатова

bg-patriarshia.bg